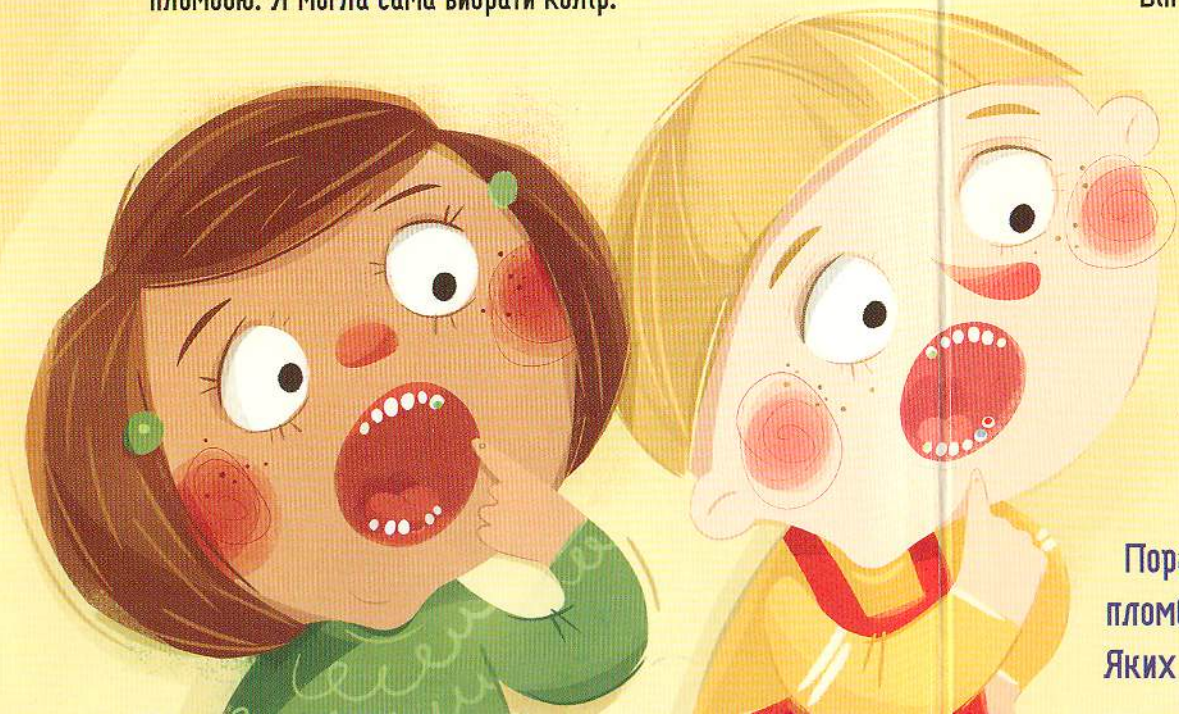

- Дивіться, що в мене є! – вигукує Мирося і широко відкриває ротика.
- Усередині видніється зуб із кольоровою плямкою.
- Зелений зуб! – вражено вигукує Бодьо.
- У ньому була дірка. Зубна лікарка його почистила й заліпила пломбою. Я могла сама вибрати колір.

- А в мене стільки тих пломб, як у дорослого, – хвалиться Лесь і теж широко відкриває рота.
- Одна, дві... – дивується Бодьо, бо не має ще жодної.
- Але якби міг обирати пломби, то вибрав би жовту.
- Він обожнює цей колір.

Порахуй, скільки
пломбочок має Лесь.
Яких вони кольорів?

– Щоб бути як дорослі, треба мати дорослі зуби.

У мене вже аж два, – каже Зося зі старшої групи.

– Я теж скоро такий матиму. – Марися випихає язичком
нижній зуб. – Коли цей випаде, до мене
прийде зубна фея, – сміється дівчинка

й додає: – Це зовсім не боляче!

– Ой-йой! – Бодьо засмучений. У нього немає
дорослих зубів і жоден навіть не хитається.

І він ще ніколи не зустрічав зубної феї.

Чи хтось із твоїх друзів уже має
дорослі зуби, тобто постійні?
А може, у тебе такий є?

Увечері Бодьо ретельно чистить зуби й розглядає їх у дзеркалі. Він торкається кожного зубчика язиком. Може, якийсь захитається? Ані руш. Бодьо зітхає.

– Що з тобою, синочку? – запитує тато.

– Я не маю жодної кольорової пломби...

– О-о-о... Так це ж добре! – каже тато.

– Зовсім ні! – Бодьо бурмоситься ще більше.

– Гм, ми завтра збираємося до лікарки Ренати.

Може, вона щось порадить, – пропонує тато.

– Авжеж! Вона ж зубна лікарка! –

Бодьо нарешті веселішає.

Відкрий широко ротика й торкнися язичком кожного зуба. Чи котрийсь із них хитається? Можеш порахувати, скільки в тебе зубів?